

Τρίτη 6 Σεπτεμβρίου 2011

Κείμενο για την Γενική Συνέλευση Φοιτητικού Συλλόγου Σχολής ΗΜΜΥ-ΕΜΠ

Τις τελευταίες μέρες, μετά την ψήφιση του νόμου για την παιδεία υπάρχει μεγάλη αναστάτωση στον χώρο των Πανεπιστημίων. Ένας χώρος στον οποίον ο νέος νόμος πραγματοποιεί πολλές αλλαγές. Το ερώτημα όμως όλων, είναι προς ποια κατεύθυνση είναι αυτές.

Δύσκολη ερώτηση;

Κανείς δεν πρέπει να απαντήσει χωρίς να έχει ενημερωθεί από μόνος του για τον νόμο αυτό. Δυστυχώς παρατηρείται τεράστια παραπληροφόρηση και κινδυνολογία από την πλευρά ορισμένων φοιτητικών παρατάξεων και σχημάτων.

Ευτυχώς που ζούμε σε μια εποχή όπου το διαδίκτυο κυριαρχεί και οι πληροφορίες διαδίδονται πολύ γρήγορα και ο καθένας μπορεί να έχει πρόσβαση στις γνώσεις και στις πληροφορίες. Έτσι ο κάθε φοιτητής μπορεί να διαβάσει από μόνος του το τι περιέχει ο νόμος.

Δομή, λειτουργία, διασφάλιση της ποιότητας των σπουδών και διεθνοποίηση των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων :

<http://www.hellenicparliament.gr/UserFiles/bcc26661-143b-4f2d-8916-0e0e66ba4c50/D-DIAEI-pap.pdf>

Διαβάζοντας κανείς το κείμενο αυτό μπορεί να δει με τα ίδια του τα μάτια ότι η κατάσταση δεν είναι τόσο κακή όσο περιγράφεται. Στα 82 άρθρα του ο νόμος περιέχει πολλές διατάξεις που εμάς σαν φοιτητές μπορούμε μόνο να μας βοηθήσουν και να μας προσφέρουν πολλά περισσότερα από όσα μας δίνει το σημερινό Πανεπιστήμιο. Σίγουρα κάποια λίγα πράγματα μπορεί να μην μας αρέσουν, ή να είναι άδικα, αλλά αν θέλουμε ένα καλό και βιώσιμο πανεπιστήμιο, θα πρέπει αρχικά να τα δεχτούμε.

Μιας και όπως έχουμε δει στην χώρα μας τον τελευταίο καιρό, όσοι νόμοι ψηφίζονται δεν πρόκειται να παρθούν πίσω, είναι υποχρέωση μας, σαν πολίτες, να εφαρμόσουμε αυτόν τον νόμο, και σαν φοιτητές να τον χρησιμοποιήσουμε έτσι ώστε να βελτιώσουμε τις σπουδές μας και να αφήσουμε μια καλύτερη σχολή για τους επόμενους.

Σημαντικό κομμάτι του νόμου είναι ο εσωτερικός κανονισμός του Ιδρύματος, ο οποίος καθορίζει τα σημαντικότερα θέματα μέσα σε μια σχολή που αφορούν τους φοιτητές, όπως η διάρκεια φοίτησης, το πρόγραμμα σπουδών, η υποστήριξη των φοιτητών, η δυνατότητα πρακτικής άσκησης, το αν και το πότε θα διαγραφεί ένας φοιτητής από την σχολή, τις μεταπτυχιακές σπουδές και πολλά άλλα.

Σημαντικές αλλαγές γίνονται και στον τρόπο με τον οποίο διοικείται το Πανεπιστήμιο. Ο πρύτανης και οι πρόεδροι των σχολών δεν ψηφίζονται πια με την συμμετοχή των φοιτητών, αλλά μόνο από τους καθηγητές. Επίσης, στις φοιτητικές εκλογές οι φοιτητές δεν θα ψηφίζουν παρατάξεις για να τους εκπροσωπήσουν στα όργανα διοίκησης, αλλά θα ψηφίζουν έναν φοιτητή. Μεγάλο το πλήγμα για τις κομματικές νεολαίες και τα σχήματα που πιστεύουν ότι έτσι χάνουν την δύναμη τους. Η φοιτητές τώρα μπορούν να πουν με άλλον τρόπο την γνώμη τους και να κάνουν τις προτάσεις τους στα όργανα διοίκησης. Πολλές αντιδράσεις βλέπουμε και από την μεριά των πρυτάνεων και των καθηγητών. Κύριοι λόγοι η αξιολόγηση και οι εκλογές των πρυτάνεων. Η αξιολόγηση πια θα γίνεται από εξωτερικούς παράγοντες που λαμβάνουν υπόψη και την γνώμη των φοιτητών. Όποιος δεν κάνει καλά την δουλειά του έχει κάθε λόγο να το φοβάται. Όσο για τις εκλογές, δεν θα μπορούν να συμμετέχουν πια οι φοιτητές στην εκλογή του πρύτανη, αλλά μόνο οι καθηγητές.

Τέλος, για το θέμα της κατάληψης, φαίνεται πως η υπερβολική χρήση αυτού του μέσου, το έχει κάνει να χάσει το νόημα του. Τα τελευταία χρόνια πόσες καταλήψεις έχουν γίνει στην σχολή μας χωρίς αποτέλεσμα; Επιπλέον, με την έναρξη της κατάληψης μέσα σε εξεταστική περίοδο, οι παρατάξεις που την υποκίνησαν, δείχνουν μια ασέβεια προς αρκετούς φοιτητές (που είτε είναι επι πτυχίο και βιάζονται να πιάσουν δουλειά, είτε θέλουν να πάνε στο στρατό, είτε στο εξωτερικό για Erasmus, είτε ακόμα και σε αυτούς που χρωστάνε πολλά μαθήματα και θέλουν να δωθεί κανονικά η εξεταστική). Ίσως αυτοί οι φοιτητές να είναι μια μικρή μειοψηφία για αυτούς, δεν θα έπρεπε όμως να αδιαφορούν. Λέγεται πως η εξεταστική αυτή δεν θα χαθεί. Αναρωτιέται κανείς τι θα γίνει αν συνεχιστεί για μια-δυο βδομάδες ακόμα η ιστορία με τις καταλήψεις ; Μια μετάθεση της επαναληπτικής εξεταστικής τον Ιανουάριο είναι μεγάλο πρόβλημα για μεγάλο αριθμό των φοιτητών.

«Ο αγώνας απαιτεί θυσίες» ακούμε. Δυστυχώς, όσοι απαιτούν από τους υπόλοιπους να θυσιάσουν κάτι, δεν θυσιάζουν κάτι αρκετά σημαντικό (για αυτούς) οι ίδιοι. Ούτε ρωτάνε αν οι υπόλοιποι είναι πρόθυμοι να θυσιαστούν...

Ο νόμος αυτός, είτε θέλουμε είτε όχι, θα εφαρμοστεί. Το μόνο που έχουμε να κάνουμε, είναι να τον φέρουμε στα μέτρα μας.

Η λύση δεν θα έρθει με κλειστές σχολές και τους φοιτητές στους δρόμους. Θα έρθει με την λήψη πρωτοβουλιών από τους φοιτητές μέσα στο Πανεπιστήμιο.

ΠΡΟΤΕΙΝΕΤΑΙ :

1. Κανονική διαξαγωγή των εξετάσεων χωρίς άλλη κατάληψη.
2. Μετά το τέλος της εξεταστικής συγκέντρωση των φοιτητών, ώστε να διαμορφώσουμε μια κοινή πρόταση για τον κανονισμό του Ιδρύματος.